

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.980/2022/7.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2023. február 28.

Az ügy tárgya: rablás büntette

Terhelt: II. rendű

Első fok: Komáromi Járásbíróság, 9.B.86/2020/22., ítélet, tárgyalás,
2021. május 13.

Másodfok: Tatabányai Törvényszék, 11.Bf.171/2021/21., ítélet, tárgyalás,
2022. január 20.

Az indítvány előterjesztője: a II. rendű terhelt

Az indítvány iránya: a II. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a rablás büntette miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Komáromi Járásbíróság 9.B.86/2020/22. számú, illetve a Tatabányai Törvényszék 11.Bf.171/2021/21. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Komáromi Járásbíróság a 2021. május 13-án kihirdetett 9.B.86/2020/22. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett önbíráskodás büntetében [Btk. 368. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és c) pont]. Ezért a II. rendű terheltet 2 év 4 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a II. rendű terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, illetve beszámítani rendelte a II. rendű terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Ügyészi fellebbezés alapján eljárva a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. január 20-án kihirdetett 11.Bf.171/2021/21. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a II. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta. A II. rendű terhelt terhére rótt bűncselekményt bűnsegédként elkövetett rablás büntetnének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) és c) pont] minősítette. A II. rendű terhelt esetében mellőzte a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, és a II. rendű terheltet a kiszabott szabadságvesztés mellett 3 év közügyektől eltiltásra is ítélte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] Az eljáró bíróság által megállapított irányadó tényállás a következő:

Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek 2020. január 10. napján az esti órákban ismerősük lakóhelyén szórakoztak, ahol szintén ott tartózkodott az 1. számú tanú is. A sértett 2020. január 10-én az esti órákban telefonon felhívta és megkérte az 1. számú tanút arra, hogy aznap éjszaka vigye el öt gépkocsival a városba, ezért a szolgáltatásért 10.000 forint fuvardíjat ígért. Az 1. számú tanúnak nem volt kedve a felkérés teljesítésére, ezért 23 óra körüli időben megkérdezte a II. rendű terheltet, hogy elvinné-e a sértettet annak lakóhelyéről a városba, beszámolt arról is, hogy ezért a sértett hajlandó 10.000 forintot megfizetni. A II. rendű terhelt a megbízást elfogadta, majd 2020. január 11. napján, röviddel éjfél után az I. rendű és a III. rendű terhelttel, akik egyébként az ismerősei is voltak, a II. rendű terhelt tulajdonát képező és általa vezetett XXX-000 forgalmi rendszámú, Alfa Romeo típusú gépkocsival a megbeszélésnek megfelelően hajnali 1 óra körüli időben a buszmegállóban felvették a sértettet. A gépkocsi vezetőülésben a II. rendű, a jobb első ülésen a III. rendű, míg a hátsó ülés baloldalán az I. rendű terhelt, a hátsó ülés jobboldalán pedig a sértett foglalt helyet.

A terheltek ezután a sértettel együtt az üzemanyagtöltő állomáshoz hajtottak annak érdekében, hogy a sértett által ígért 10.000 forint fuvardíjból a gépkocsit megtankolják.

Útközben azonban vita alakult ki a terheltek és a sértett között, mert a sértett még 2 ismerőst is magával szándékozott vinni a városba, akiket azonban nem volt lehetséges felvenni a gépkocsiba, mert abban tartózkodott az azt vezető II. rendű terhelten és a sértetten kívül az I. rendű és a III. rendű terhelt is. A sértett arra kérte a II. rendű terhelte, hogy az I. rendű és a III. rendű terheltek szálljanak ki a járműből, amelyet a II. rendű terhelt nem volt hajlandó teljesíteni. Eközben az üzemanyagtöltő állomásra értek, mely zárva volt, ekkor a sértett közölte a terheltekkel, hogy nem megy velük a városba, és ki akar szállni. Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt ekkor felszólította a sértettet a 10.000 forint összegű fuvardíj megfizetésére, amelyet a sértett nem tudott teljesíteni, mert nem volt nála készpénz, ugyanis a fuvardíjat a nála lévő bankkártyával történő tankolással, vagy pedig a városban a kártyával való pénzfelvétellel szándékozott kiegyenlíteni. Ekkor az I. rendű terhelt a bal kezével egy kb. 35-40 cm hosszúságú kést vett elő, amelynek pengéjét a sértett nyakához szorította, és felszólította a sértettet, hogy „Pakolj ki, te büdös köcsög!”. A gépkocsi első ülésein ülő II. rendű és III. rendű terhelt észlelte, hogy az I. rendű terhelt késsel fenyegeti a sértettet, aki ettől megijedt és közölte, hogy nincs nála pénz vagy más érték. A II. rendű és a III. rendű terhelt nem kelt a sértett védelmére, hanem a II. rendű terhelt ordítva megkérdezte a sértettől, hogy van-e nála telefon vagy más értékesíthető tárgy, és ha átkutatnák, biztosan nem találnának-e nála semmit. Eközben az I. rendű terhelt a jobb kezével benyúlt a sértett baloldali kabátzsebébe, ahonnan kivette a sértett iPhone típusú, 92.200 forint értékű mobiltelefonját, amit az I. rendű terhelt nyomkodni kezdett, miközben a jobb kezével hátulról a sértett nyakát fogta. Az I. rendű és a II. rendű terhelt ekkor azt követelte, hogy szerezzen 10.000 forint készpénzt vagy szeszes italt, különben a telefonját nem adják vissza, miközben a kés mindvégig az I. rendű terhelt kezében volt. A megfélemlített sértett felajánlotta, hogy az édesanyjától készpénzt tudna szerezni, ezért a II. rendű terhelt által vezetett gépkocsival a sértett édesanyjának házához mentek. Útközben a sértett telefonja mindvégig az I. rendű terheltnél volt, aki jobb kezével hátulról fogta a sértett nyakát. Édesanyja lakásához érve a sértett bement a házba, ahol édesanyjának mobiltelefonjáról értesítette a rendőrséget. Mivel a sértett nem jött ki a házból, az I. rendű terhelt becsöngetett, majd annak eredménytelensége miatt elhajtottak, és magukkal vitték a sértett mobiltelefonját. A terheltek megbeszélték, hogy a sértett mobiltelefonját értékesítik, ezért az I. rendű és a III. rendű terhelt a telefont még aznap a III. rendű terhelt lakóhelyén, a társasház pincéjében egy kesztyűbe téve elrejtette, ami később onnan ismeretlen körülmények között eltűnt.

Az I. rendű, a II. rendű és a III. terhelt cselekvőségének következtében a sértett sérüléseket nem szenvedett.

A mobiltelefon eltulajdonításával a terheltek a sértettnek 92.200 forintos kárt okoztak, amely nem térült meg. A sértett 92.200 forint összegben polgári jogi igény érvényesítése iránti kérelmet terjesztett elő az I. rendű terhelttel szemben.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a II. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – tartalma szerint a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti okból – a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében.

[5] Indokai szerint egy jogosnak vélt tartozásról volt szó, mivel szóbeli megállapodás történt közte és a sértett között, mely szerint, amíg bemegy a sértett az édesanyja házába és

magához veszi azt az összeget, amivel tartozik, addig a telefonját önként otthagyja zálogban. Azért nem adták vissza a sértett telefonját, mert nem volt rá lehetőség, ugyanis a sértett nem ment vissza az autóhoz. Álláspontja szerint e tények alapján önbíráskodást követett el, nem pedig rablást.

[6] A Legfőbb Ügyészség BF.1162/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[7] Az ügyész szerint a II. rendű terhelt tényállás megalapozottságát támadó kifogása törvényben kizárt, ezért nem vehető figyelembe azon hivatkozása, hogy a sértett a telefonját önként hagyta náluk zálogban, hiszen az irányadó tényállás alapján azt az I. rendű terhelt vette ki a sértett kabátzsebéből, miközben egy kés pengéjét a nyakához szorította. Továbbá az irányadó tényállás a II. rendű terhelt azon hivatkozását sem tartalmazza, mely szerint vissza akarták adni a sértett telefonját.

[8] Kifejtette, hogy a rablás megállapításához az erőszaknak vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetésnek célzatosnak kell lennie, a cél az idegen dolog elvételére irányul, mely egyértelműen jogtalan igény. Ettől eltérő az önbíráskodás elkövetőjének célja, mivel az elkövető cselekménye jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igény érvényesítésére irányul. Jelen esetben a terheltek mindegyike tisztában volt azzal, hogy a II. rendű terhelt arra vállalkozott, hogy a sértettet egy másik városba fuvarozza, és ennek ellentételezésére egyértelmű megállapodást kötöttek. Ugyanakkor a sértett elszállítása nem történt meg, a megbeszélrt 10.000 forint fuvardíj követelése nem tekinthető jogosnak. Mint ahogy az sem, hogy a sértett telefonját, mikor ő már nem kívánja a korábbi úticéljára történő szállítását, mintegy biztosítékként tartsák maguknál.

[9] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg a II. rendű terhelt bűnösségét felfegyverkezve, csoportosan elkövetett rablás büntetében.

[10] Az ügyészség ezért indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot hatályában tartsa fenn.

[11] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen bírálta el.

III.

[12] A II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[13] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[14] A Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – az eljárási szabálysértések kivételével – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül [Be. 659. § (5) bekezdés].

[15] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[16] A Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[17] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a II. rendű terhelt bűnösségét bűnsegédként elkövetett rablás büntetőjében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) és c) pont] megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése is.

[18] A Btk. 365. § (1) bekezdése szerint rablást követ el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el másától, hogy e végből

a) valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, vagy

b) öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezi.

[19] Jelen ügyben – értelemszerűen – a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjának van jelentősége.

[20] E bűncselekmény védett jogi tárgya kettős, védi a tulajdonviszonyokat és a cselekvési, személyi szabadságot. Az elkövetési tárgya az idegen, ingó és értékkel rendelkező dolog.

[21] A rablás összetett bűncselekmény, egyrészt vagyon, másrészt személy elleni bűncselekmény. Az elkövető számára idegen dolog jogtalan eltulajdonítása a lopáshoz képest akként történik, hogy a másától elvétel végett személy elleni erőszakos cselekményt is elkövet, azaz az elvétel módja az, amely a rablást megkülönbözteti a lopástól.

[22] A Btk. 365. § (3) bekezdés b) és c) pontja szerint minősül a rablás, ha azt az elkövető felfegyverkezve és csoportosan követi el.

[23] A terhelt által hivatkozott Btk. 368. § (1) bekezdése értelmében, aki abból a célból, hogy jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igényének érvényt szerezzen, mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, az önbíráskodás büntetettét követi el.

[24] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy

– a II. rendű terhelt vállalta, hogy a sértettet annak lakóhelyéről gépkocsival elviszi a városba 10.000 forint ellenében.

– A gépkocsiban tartózkodott az I. rendű és a III. rendű terhelt is, amikor felvették a sértettet.

– A sértett közölte a terheltekkel, hogy nem megy velük a városba és ki akar szállni. Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt ekkor felszólította a sértettet a 10.000 forint összegű fuvardíj megfizetésére.

– Az I. rendű terhelt a bal kezével egy kb. 35-40 cm hosszúságú kést vett elő, amelynek pengéjét a sértett nyakához szorította, és felszólította a sértettet, hogy „Pakolj ki, te büdös köcsög!”. A sértett ettől megijedt és közölte, hogy nincs nála pénz vagy más érték. A II. rendű és a III. rendű terhelt nem kelt a sértett védelmére, hanem a II. rendű terhelt ordítva megkérdezte a sértettől, hogy van-e nála telefon vagy más értékesíthető tárgy, és ha átkutatnák, biztosan nem találnának-e nála semmit.

– Az I. rendű terhelt a jobb kezével benyúlt a sértett baloldali kabátzsebébe, ahonnan kivette a sértett iPhone típusú, 92.200 forint értékű mobiltelefonját, miközben a jobb kezével hátulról a sértett nyakát fogta. Az I. rendű és a II. rendű terhelt ekkor azt követelte, hogy szerezzen 10.000 forint készpénzt vagy szeszes italt, különben a telefonját nem adják vissza, miközben a kés mindvégig az I. rendű terhelt kezében volt.

[25] Következésképpen az irányadó tényállás alapján – a II. rendű terhelt érvelésével szemben – nem kétséges, hogy az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt magatartásának

célja a sértett értékeinek az eltulajdonítása volt, e célból alkalmazták vele szemben az erőszakot.

[26] A következőket ítélezési gyakorlat szerint a támadás, az erőszak vis absoluta jellege nem a védekezés eredményességének vagy eredménytelenségének a függvénye, azaz az erőszaknak nem önmagában, hanem a sértetthez való viszonylatában kell vis absolutának lennie (BH 292/2019., Bfv.III.800/2010/8.).

[27] Kétségtelen, hogy a rabláshoz megkívánt (személy elleni) erőszak mértéke szempontjából nem elégséges az akaratot hajlító hatás. A rablási erőszaknak a sértett akaratát megtörésére, illetve védekezése, ellenállása leküzdésére kell alkalmasnak lennie. Ennek (vagyis a vis absolutának) azonban nincs objektív mértéke; amellet, hogy az akaratot hajlító erőszak nem elégséges, nem elvárás az akaratot teljesen megsemmisítő erőszak.

[28] A rablás kapcsán az alkalmazott személy elleni erőszak intenzitása vizsgálatának csak abból a szempontból van jelentősége, hogy az erőszak alkalmas volt-e általában véve az ellenállás megtörésére, és valóban a sértett értékeinek megszerzése célzata mozgatta-e.

[29] A tényállás szerint az I. rendű terhelt a II. rendű és a III. rendű terhelt jelenlétében a sértett értékeinek megszerzése érdekében a sértett nyakához kést szorított, miközben a II. rendű terhelt ordítva követelte a sértett értékeit. Mindezt egy gépkocsiban, ahol a három terhelttel szemben a sértett nyilvánvalóan nem tudott, illetve nem mert ellenállást kifejteni.

[30] Az I. rendű terhelt magatartása – kés nyakhoz szorítása, a nyak megfogása – a közvetlen testi épség elleni erőszak egyben azt is jelenti, hogy az I. rendű terhelt fizikai ráhatása a sértett akaratát nem csupán hajlította, hanem megtörte. Mindeközben a gépkocsiban tartózkodó II. rendű terhelt is követelte a sértett értékeit. Mindezek alapján a rabláshoz megkívánt célú, mivoltú és mértékű erőszakot a sértett személyére közvetlenül, akaratlagosan alkalmazta az I. rendű terhelt, s ezáltal elvette a sértettől a mobiltelefonját, míg a II. rendű terhelt magatartása az I. rendű terheltre szándékerősítőleg hatott.

[31] A Kúria egyetértett a II. rendű terhelt részesi magatartásával kapcsolatban a másodfokú bíróság ítéletének [63] bekezdésében foglalt jogi állásponttal.

[32] A bűnsegély szándékos segítségnyújtás, azaz olyan cselekmény, amely előmozdítja vagy megkönnyíti a szándékos bűncselekmény elkövetését. A bűnsegéd felelősségének az az alapja, hogy elősegíti a szándékos bűncselekmény törvényi tényállásának a tettes által történő megvalósítását.

[33] A II. rendű terhelt a magatartásával hozzájárult az I. rendű terhelt rablási cselekményének a megvalósításához, a jelenléte, a sértettre kiabálása egyértelműen szándékerősítőleg hatott.

[34] Jelen esetben a rablásnak a Btk. 365. § (3) bekezdés b) és c) pont szerinti alakzata szintén aggálytalanul megállapítható.

[35] A Btk. 459. § (1) bekezdés 6. pontja szerint felfegyverkezve követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál. A felfegyverkezve történő elkövetés tárgyi feltétele az, hogy az elkövető a cselekmény kifejtésekor az élet kioltására objektíve alkalmas eszközt tartson magánál. Jelen esetben a kés maradéktalanul megfelel ezen kritériumnak.

[36] A jogerős tényállás szerint az I. rendű terhelt a sértett nyakához szorította a kés pengéjét. A súlyosabb minősítéshez nem szükséges az ilyen eszköz használata, a felfegyverkezve elkövetett cselekmény megvalósul már akkor is, ha az elkövető a sértett ellenállásának leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál.

[37] A Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontja szerint csoportosan követik el a bűncselekményt, ha az elkövetésben legalább három személy vesz részt.

[38] Csoportosan elkövetettnek minősül a bűncselekmény, ha három vagy több személy a bűncselekmény helyszínén vagy annak közelében tettesként (társtettesként); illetve – a tettes (társtettes) mellett – részesként: bűnsegédként vagy önállóan nem értékelhető bűnsegédi magatartást is kifejtő felbujtóként vesz részt a bűncselekmény elkövetésében.

[39] A rablási cselekmény elkövetésében az I. rendű terhelt tettesként, míg a II. rendű és a III. rendű terhelt bűnsegédként vett részt.

[40] Az indítványban írtakkal ellentétben tehát nem lehet szó jogos vagy jogosnak vélt igény érvényesítéséről, ha a terhelt a cselekményével anélkül, hogy erre bármilyen törvényes jogcíme és akár csak vélelmezhető jogalapja lenne, vagyoni hasznot próbál elérni. Nyilvánvaló, hogy nem volt jogos a sértettel szembeni követelés, és azt a II. rendű terhelt – mint ahogy az I. rendű és a III. rendű terhelt – sem vélhette jogosnak, hiszen végül nem kellett elvinni a sértettet a városba.

[41] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor a II. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét bűnsegédként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont II. fordulat, (3) bekezdés b) és c) pont] megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése is.

[42] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati ok a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével kiszabott törvénysértő büntetés felülvizsgálatát teszi lehetővé.

[43] A II. rendű terhelttel szemben a felrótt bűncselekmény miatt kiszabható szabadságvesztés 5 évtől 10 évig terjedő lehet, a középérték 7 év 6 hónap.

[44] Ehhez képest a jogerős ítélettel a II. rendű terhelttel szemben – enyhítő szakasz alkalmazásával – kiszabott 2 év 4 hónap szabadságvesztés büntetés, miként a 3 év közügyektől eltiltás, nem törvénysértő.

[45] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[46] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható. A jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[47] Ezzel szemben a II. rendű terhelt az indítványában a tényállás megalapozottságát vitatta, a bizonyítékok értékelését kifogásolta, amikor a tényállásban foglaltakkal ellentétes tényeket állított, miszerint a sértett a telefonját önként hagyta náluk, illetve, hogy vissza akarták adni a sértett telefonját.

[48] Erre azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs törvényi lehetőség, az indítvány e részében törvényben kizárt.

[49] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[50] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[51] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételtelen előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételtelen előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2023. február 28.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
bírószági ügyintéző